

Prijateljici sta bili brž — zares veliki prijateljici in začeli sta odločevati o vencih. »Veš, kaj?« dé Tončka, »pri vas imate tako lepega Jezuščka in Marijo, nesiva ta venec Jezusu in Mariji!« — »Jej, saj res«, pritrdila ji je Rezika in začeli sta prenaresjati spletena venca. Ker pa za Jezuščka in Marijo ni tako brž dobro narejeno, kakor za Reziko ali sosedovo Pepico, zamudili sta se dekletci dokaj dolgo. Tončkina mati so prišli zatorej še enkrat z Rezikino gledat, kaj počneta dekletci, da ji ni in ni, pa odgovor jima je bil: »O, imava toliko dela! Julika se je zbudila, pa venci še niso popolnoma narejeni — brž prideva!«

Proti večeru sta bili olupšani glavi Marijina in Jezusova s svežim vencem, a Rezika in Tončka še nista mirovali — ej, saj veste: mala Julika — to je bilo še toliko dela!

Andrejačev Janez.

Škrat.

Gora siva
 Dviga se v nebó,
 Škrat prebiva
 Noč in dan pod njo.
 V zlati kadi
 Ježe gladi,
 Žabe češe,
 Z metlo pleše,
 Zvezde šteje,
 Pleve seje.
 Kadar uka.
 Hrib se suka,
 Ko se joka,
 Gora poka.
 Ko se vpeha,
 Brž odneha,
 V mehki se zarije mah,
 Ker ga je pred volkom strah!

Gregor Gornik.

